

מסורת הש"ס

(א) מזה חז"ל (ב) [שם].
(ג) כתובות טו. (ד) ל"ל מדה.
(ה) רש"י (ו) ג"ל ב"ב.
(ז) וערך קף ט"ו פ"ט שכתב
כרש גמ' דפ' אין עומדין (דף
לז.) רב מרדכי וכו'.

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

ספיקו שמה. חסדק שמה.
שומא ודלית מדה יפה.
שחוקתו מן המקור.
במקור מחוקקן ליה ולא
אחרת מניה אלא דמיס
דפליה שורקן, דמחזקו
לא חת דס, אלא דמי חזר
דמי פליה שמיס שן
נמשין לפרחוד (שם).

דבינו גרשום

[illegible]

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

ה' חוץ לחמשים (ס) ומיהו בחר
ה' וחזי לקיניה כשמחזיר ראשו
למא אחת לא מצי חזי לקיניה
יגאל. כר' חגיגא [לעיל כג:] דרוב

בשכיל של כרמים דאם איתא דמעלמא אתי
כיון דמידדי לא מצי אתי דכל דמידדי והדר
חזי ליה לקנינה מידדי ואי לא לא מידדי אמר
אכיי אף אנן נמי תנינא ^אדס שנמצא
בפרוזדור ספיקו טמא שחזקתו מן המקור
ואע"פ דאיכא עלייה דמקרבא א"ל רבא רוב
ומצוי דאם אמת רוב ומצוי ליכא למאן דאמר
דתני ר' חייא ^בדס הנמצא בפרוזדור חייבין
עליו על ביאת מקדש ושורפין עליו את
התרומה ^ג ואמר רבא ש"מ מדרכי חייא
חלת שמע מינה רוב וקרוב הלך אחר הרוב
ושמע מינה רובא דאורייתא וש"מ איתא
לדר' זירא ^דדאמר רבי זירא אע"פ שדלתות
מדינה נעולות דהא אשה דכי דלתות מדינה
נעולות דמיא ואפי' הכי קא אזלינן בתר רובא
והא רבא הוא דקאמר רוב ומצוי ליכא למ"ד
הדר ביה רבא מהתאי אימור חבית שחצה
בנהר אמר רב ^הנמצאת כנגד עיר שרובה
ישראל מותר כנגד עיר שרובה נכרים אסירא
ושמואל אמר אפי' נמצאת כנגד עיר שרובה
ישראל אסירא אימור ^ו מהאי דקרא אתאי
לימא בדרכי תנינא קא מיפלגי דמר אית ליה
דרכי תנינא ומר לית ליה דרכי תנינא לא
דכולי עלמא אית להו דר' תנינא והכא בהא
קמיפלגי דר"ס אמר איתא ^זדמהאי דקרא
אתאי יעקלי ופשוטי הוה מטבעי לה ומר
סבר חריפא דנהרא נקט ואתאי ^חההוא חצבא
דחמרא דאיסתכח בפרדיסא דערלה שריא
רבינא לימא משום דסבר לה ^ט דרכי
תנינא ישאני התם דאי מונינב מינה
אצנועי בגויה לא מצנועי והני מילי חמרא
אבל עינבי מצנועי ^יהנהו זיקי דחמרא
דאשתכחן בי קופאי שרנהו רבא לימא לא
סבר לה לדרכי תנינא ^{יא}ישאני התם דרובא
דשפוכאי

דמיס מן המקור וקא אזלי
ולשפון תרומה דמידי דאסור
דאמר לעיל רוב ומאי ליכא
מאה והכא ממעייל עה מינה
מסביא דאסורא שם מחזר חזר
(ל) לענין יוסחין ובגיטין (ע"ש)
ופסד ויכילה פסד לזנות משם
זיל בתר קורבא. ושמואל א"ל
שקולי ופסורי הוו עבדי זיל
שמיס מתעקלין ופסונגלין
ארוסיס הבאים אל מוך ההר
נגלות שם וטעמות: **ושפרי**
וקוו וקיימי וסא תבא תבא
החבית **דאמר** נקט ואמאי שמיס
מחוק ומרואת המהם הכיאתה
ישא דערלה כדכר של ערלה:
גב היין זה: (א) גיני **מינה**
מא לאתניי חסין במקום שגנבוה
דורך העצבים וקיי. נטות:
זה היא של ישראל: **לימא לא**
היבז אלא אחר הקרוב ובאן
אליהן בתר רובא דעלמא:
דשפאלי

היה זהו קורבן דמוכה: לוי

כד.

עא א ב מ צ פה סה
 אפור נזלה הל' ה
 סתם לחזין קרל ופישן רמז:
 עב ב ד מ צ פה סה
 מחללות אפורת הל' ה
 סתם לחזין קתה טושי' י"ד
 ס' קתה טפ' צ'
 קב ה ז ח ט ט' ס' ס' הל' ה
 סתם לחזין קתה טושי' י"ד
 י"ד ס' רז' ספ' יא וס'
 קתה טפ' צ'
 קד ז ח ט ט' ס' ס' ס' הל' ה
 ט סתם לחזין קתה
 טושי' י"ד ס' קתה טפ' צ'
 ט':

רבינו גרשום (המסך)

[illegible]

י חנינא לאשמעינן דלא וימא
 דר ביה רבא וקאמר דלא הו
 ינן דאי מנחמ רבי חייה ה"א
 רוב ומנא הוה (ע"כ הגמ')
 חסדא לרבינא דלא"ק דעמא
 וס דגורין רוב קיעה אטו
 רבי חסות ללא שמי חמי
 ארכא למיגור שמי יקח מן
 יי אש חסדא לרבינא בעמלא
 ולפנים אטו מן הלול ולחך
 וס"ה (ע"כ רובא דלוריימא)
 דלעיה קמן לא תריך למקד
 דמפריך פרק דמאן דחלין
 דאמרין ויל בתר רובא ופרין
מור (ס' טהא) דקרא אהא
 שרלא אסר שמואל אלף אפי'
רמא משום דבר דהו
 יס דפסין ערלה בחולה לארץ
 אלף רוב וקרוז ואלסין בתר
צנוע גמיה. ואזנן חמא
 ויטו וכו' וי' נפך וי"ל דרוב
 דע"י (ד' ע"ג) **כ"י** קופא.
 (ק' מ): רב מרדכי לנחיה לרב
 רבא איה ליה לעיל דר' חנינא:
 מחבטין

משיה שרינה דלית ליה לר' חנינא דאע"ג
היה קרוב להנהו ויקי וקסבר רוב וקרוב הלך א
נמי איכא רוב ישראל ומשיה שרינה ררוב
הולך הכל ואישהכח נמי בי גופני ישראל ור

[illegible]

מֵאֵית לֵאמֹר דְּר' חֲנִינָא. פִּי וְהָאֵל

חשאת על ביאת מדרש אם נכנסה
עו בתרומ' דתולין לא אוכלין ולא
טמא: ש"מ מדרקני ושורפין עליו
ג רוב במקצת דבא יש דם עלייה